

Негова вѣрна дружина.
Тодоръ дружи у думаше:
„Постой, почакай, дружино,
Азъ ще, дружино, да слѣза
Долу ми по колибитѣ
Малко ще хлѣбецъ да искамъ
И ще си сихиръ да сторя,
Какво приказватъ хората,
За нази, за комититѣ.
И пакъ ще се тукъ завърна,
Че тръгна Тодоръ отиде,
Отиде на Драгановци
У Петка Иванъ Милинкинъ,
За да си хлѣбецъ поиска.
Излѣзе баба Петкойца
Да види, кой е, що иска,
Не му тя хлѣбецъ изнесе.
Най го вѣвъ кжши покани
Вѣвъ кжши чакъ вѣвъ собата.
Пъкъ Петко прѣзъ градината
Отиде право въ Хъневци
При Махля башията.
„Комита, каза, у дома,
Елате да го уловимъ,
Уловимъ, да го прѣдадемъ
Отъ Субашъ бакшишъ ще има!“
Бабата сложи сохрата